

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **E. U.**

uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 29 stycznia 2025 r., kasacji pełnomocnika oskarżycielek posiłkowych

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 19 lipca 2024 r., sygn. akt IV Ka 462/24

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 28 lutego 2024 r., sygn. akt III K 461/22

postanowił:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2) obciążyć oskarżycielki posiłkowe kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach na nie przypadających.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, wyrokiem z 19 lipca 2024 r., po rozpoznaniu apelacji obrońcy od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 28 lutego 2024 r., mocą którego E. U. został uznany za winnego popełnienia występku z art. 207 § 1 k.k. i skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat i orzeczono obowiązek z art. 72 § 1

pkt 7a k.k. – uniewinnił E. U. od zarzucanego mu czynu znęcania się fizycznego i psychicznego nad żoną i córką.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego złożył pełnomocnik oskarżycielek posiłkowych. Podniósł w niej rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 457 § 3 k.p.k. polegające na wadliwie przeprowadzonej kontroli instancyjnej z pominięciem wszystkich okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej a w szczególności tych prowadzących do wniosku, że oskarżony stosował przemoc przez wobec żony i córki od 2016 r., mianowicie: zeznań pokrzywdzonych i świadków, dokumentacji medycznej sporządzonej przez psychologa, wiadomości z komunikatora i notatki urzędowej Policji. Przy tak sformułowanych zarzutach skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu drugoinstancyjnym.

W odpowiedziach na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz – Północ w Bydgoszczy i obrońca wnieśli o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

W nadzwyczajnym środku zaskarżenia pełnomocnik oskarżycielek posiłkowych nie wykazał, że Sąd odwoławczy wybiórczo ocenił okoliczności ujawnione podczas rozprawy głównej, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonego. Taka sytuacja *in concreto* nie miała miejsca: Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wywiązał się wręcz w sposób wzorcowy z ciążących na nim powinności, o których mowa w art. 457 § 3 k.p.k. Żadna z tez sformułowanych w zwykłym środku odwoławczym nie uszła jego uwagi, każda doczekała się przekonywającego komentarza a wydając wyrok uniewinniający wykazał czym kierował się uniewinniając oskarżonego i dlaczego zarzuty i wnioski apelacji były słuszne. W szczególnie we wnikliwy sposób Sąd *ad quem* odniósł się do twierdzeń obrońcy o braku dostatecznych dowodów wskazujących na winę E. U. i niewiarygodności zeznań pokrzywdzonych. Sąd odwoławczy, dokonując ponownej oceny materiału dowodowego zgodnie z art. 7 k.p.k. i kierując się zasadą, o której mowa w art. 5 § 2 k.p.k. wykazał, że wyrok skazujący Sądu pierwszej instancji oparty został na jednej,

przyjętej wersji wydarzeń przedstawionej przez pokrzywdzone i podciągnięto pod nią interpretację pozostałych dowodów. Sąd Okręgowy prawidłowo odnotował następujące okoliczności, którym nadał właściwą rangę: zawiadomienie o przestępstwie znęcania się w okresie od 2013 r. do 2018 r. oskarżycielki złożyły w 2022 r., dopiero gdy oskarżony nie zgodził się na rozwód bez orzekania o winie i zażądał orzeczenia go z wyłącznej winy M. U. , a jednocześnie w tle ujawniły się dwie kwestie, które zaważyły na tym, że miała ona interes w tym, aby uzyskać wyrok rozwodowy, który nie będzie dla niej niekorzystny: było to dążenie do ułożenia sobie życia z M. .S i zagwarantowanie mieszkania córce. Wskazani przez autora kasacji świadkowie nie tylko nie wniesli do sprawy nic co pozwoliłoby na potwierdzenie twierdzeń oskarżycielek posiłkowych, ale wręcz przeczyły ich tezom. Z relacji A. E. wynikało wyłącznie, że w święta była awantura pomiędzy małżonkami, albowiem na jaw wyszedł związek pozamałżeński pokrzywdzonej, co było powodem wezwania policji. W aktach na k. 10 widnieją dwa dokumenty wystawione przez psychologa zaświadczające, że W. U. zgłosiła się do poradni psychologicznej. Zawarte w nich informacje wyłącznie potwierdzają co zadeklarowała przed psychologiem córka oskarżonego. Psycholog nie została przesłuchana w tym zakresie przez Sąd a sam dokument potwierdzający wizytę nie był w stanie zaważyć na dowodach, które stanowczo przeczyły twierdzeniom oskarżycielek posiłkowych. Jednocześnie trudno nie zwrócić uwagi, że dwa z trzech przedstawionych dokumentów datowane były na grudzień 2021 r. i styczeń 2022 r. a więc ewidentnie sporządzono je na potrzeby przedmiotowego postępowania. Informacje, które W. U. podawała w korespondencji na komunikatorze M. (k.197) w toku postępowania sądowego również nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, a wręcz jej doniesienie, że E. U. w ramach przestępczej działalności przeciwko żonie podłożył jej podsłuch okazało się płonne, gdyż postępowanie o czyn z art. 267 § 3 k.k. umorzono wobec jego nie popełnienia (k. 566).

W przedmiotowej sprawie brak było dowodów wskazujących na to, że E. U. znęcał się nad swoją żoną i córką. Nie można wykluczyć, że rozpad tej rodziny i związane z tym pozamałżeńskie związki obojga partnerów, awantury, przerzucanie się winą za zaistniałą sytuację, niepewność finansowa, oraz życie w tych

warunkach pod jednym dachem spowodowały negatywne przeżycia psychiczne i to zarówno u oskarżycielek posiłkowych jak i oskarżonego, ale nie jest to samo w sobie równoznaczne z tym, że oskarżony uporczywie i umyślnie zadawał pokrzywdzonym ból fizyczny i cierpienia moralne w sposób podany przez oskarżycielki. Co więcej Sąd Okręgowy nie doszukał się żadnych dowodów na poparcie ich zarzutów, co obnażyło ich bezpodstawność.

W tym stanie rzeczy, nie dostrzegając potrzeby powtarzania argumentacji jasno wyłożonej w motywacyjnej części zaskarżonego wyroku, która zasługiwała na pełne uznanie, Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k. O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

[J.J.]

[a.ł.]